Nr. 7. Mielec, w październiku 1933 r. Rok XIV.

Orędownik

Starostwa i Wydziału Rady powiatowej w Mielcu.

Wychodzi raz w miesiącu.
Prenumerata roczna urzędowa 3 Zł.
„ „ prywatna 4 Zł.

L: G-III-2-4/33. Mielec, dn 24/VIII 1933

Zwalczanie raka ziemniaczanego.

ODPIS.

Ministerstwo Rolnictwa
i Reform Rolnych. Warszawa, d'n. 29/IV-33.

Nr. R. IV-6/11.

Sprawa: Instrukcja do wykonywania rozporządzenia o zwalczaniu raka ziemniaczanego.

W celu osiągnięcia jednolitego wykonywania przepisów rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Roln. z dnia 3 sierpnia 1932 r. o zwalczaniu raka ziemniaczanego (Dz. U. R. P. Nr. 71 poz. 644) Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych podaje następujące wytyczne, któremi kierować się należy przy wykonywaniu tego rozporządzenia:

do § 2. Za grunt zarażony rakiem ziemniaczan. uważać należy cały obszar pola lub działki gruntu (ogrodu), na którem (ej) stwierdzono raka ziemniaczanego. W razie możności stanowczego stwierdzenia, że tylko jedna część pola jest zarażona (np. część obsadzona ziemniakami jednej odmiany, na której rak ziem. wystąpił, gdy inne odmiany na temże polu, również podlegające zarazie—są zdrowe)—można tylko tę część uznać za grunt zarażony.

Za grunty zarażone rakiem ziem. należy uznać, oprócz gruntów przylegających do gruntu zarażonego:

a) całość gruntów gospodarstwa, posiadającego grunt zarażony i obrabianych tym samym inwentarzem żywym i temi samemi narzędziami;

b) całość gruntów większej majętności, złożonej z oddzielnych, sąsiadujących ze sobą folwarków, jeżeli grunty zarażone znajdują się conajmniej w dwuch folwarkach;

c) całość gruntów wsi, jeżeli grunty zarażone znajdują się przynajmniej w trzech niegraniczących ze sobą miejscach obszaru wsi;

d) całość gruntów dzielnicy miasta, jeżeli grunty zarażone znajdują się przynajmniej w trzech, niegraniczących ze sobą miejscach danej dzielnicy.

do § 5. W zakładach fabrycznych, w których przerabiane są ziemniaki, pochodzące z gruntów zarażonych i zagrożonych rakiem ziemniaczanym Właściwa stacja ochrony roślin winna spowodować odpowiednie zabezpieczenie ścieków, odprowadzających wodę od płukania ziemniaków, celem zapobieżenia rozpowszechnianiu się tą drogą infekcji.

Ziemia, jak również osad, pozostający przy oczyszczaniu lub płukaniu ziemniaków w powyższych zakładach, nie może być użytkowany dla celów rolniczych bez odpowiedniego odkażania, wykonanego według wskazówek i pod nadzorem właściwej stacji ochrony roślin.

do § 9. Ustanowienie obszaru ochronnego i wejście w życie zakazu wynoszenia (wywożenia) z jego granic ziemniaków i tp. powinno nastąpić najdalej w ciągu 14 dni od daty stwierdzenia raka ziemn.

do § 10. Zezwolenie na wywóz ziemniaków, roślin okopowych, cebulowych, wzglednie innych roślin z korzeniami (nie pochodzących z gruntu zarażonego) poza obręb gospodarstwa, w którem znajdują się grunty zarażone rakiem ziem. może być udzielone o tyle, o ile ziemniaki te wzglednie inne rośliny nie pozostawały w bezpośredniej styczności z gruntami zarażonemi lub zebranemi z tych gruntów ziemniakami, albo innemi roślinami (np. były razem przechowywane) i pod następującemi warunkami:

a) ziemniaki, wzglednie inne rośliny będą przewożone w obrębie tego samego obszaru ochronnego, lub wyjątkowo do innego obszaru ochronnego, albo do następujących powiatów województwa śląskiego: Katowice, Królewska Huta, Lubliniec, Swiectochłowice, Tarnowskie Góry;

b) będą przeznaczone na konsumcję lub do przerobu fabrycznego nie zaś do sadzenia;

c) przewożone ziemniaki będą zaopatrzone w świadectwo stacji ochrony roślin, że nie są porażone rakiem ziem.;

d) przewóz kołowy odbędzie się w szczelnych wozach.

Wywóz (wyniesienie) ziemniaków z obszaru ochronnego może być dozwolony tylko do innego obszaru ochronnego lub wyżej wymienionych powiatów woj. Śląskiego. Do sadzenia mogą być wywiezione jedynie ziemniaki odmian odpornych na raka ziem. uznane (zakwalifikowane) jako ziemniaki nasienne danej odmiany przez wydział nasienny izby rolniczej,wzglednie sekcję nasienną właściwej dobrowolnej organizacji rólniczej.

Zezwolenie na wywiezienie (wyniesienie) ziem-

niaków lub innych roślin z korzeniami z gospodarstwa, w którem znajdują się grunty zarażone rakiem ziem., względnie ziemniaków z obszaru ochronnego należy uzależnić od wypełnienia następujących warunków;

a) przewozowe (przenoszone) kłęby, cebule korzenie i tp. nie powinny mieć przylegającej do nich ziemi;

b) przewóz kolejowy powinien się odbywać w zaplombowanych wagonach bez przeładowywania;

c) po dokonanym przewozie wagony powinny być odkażone;

do § 11. Ocena, czy ziemniaki, przeznaczone przez użytkownika do uprawy na gruntach zarażonych lub zagrożonych, są do tego zdatne pod względem odmianowym tj. czy istotnie są odmiany odpornej—należy do organów, wykonywujących rozporządzenie o zwalczaniu raka ziemniaczanego, w pierwszym rzędzie do stacji ochrony roślin.

Za podstawę rzeczowej oceny służyć może: 1) dowód uznania (kwalifikacji) właściwego wydziału lub sekcji nasiennej; 2) badanie odporności, przeprowadzone przez Wydział Chorób Roślin P. I. N. G. W. w Bydgoszczy lub inna, upoważnioną do tego przez Ministerstwo stację ochrony roślin; 3) własne stwierdzenie przez delegata właściwej stacji ochrony roślin tożsamości i czystości odmiany; 4) przekonywujące dowody tego, że ziemniaki stanowią plon sadzeniaków odmiany odpornej, nie zanieczyszczonej domieszką innych odmian i tp.

Należy uznawać za zdatne do uprawy na gruncie zarażonym lub zagrożonym ziemniaki, pochodzące z sadzeniaków odmiany odpornej, dopóki niema podejrzenia, że zostały one zanieczyszczone inną odmianą, lub że się wyrodziły. Wówczas należy poddać, względnie żądać poddania ziemniaków kompetentnej ocenie odmianowej lub też zmiany sadzeniaków.

Plan obsiewu (obsadzenia) gruntów zarażonych i zagrożonych powinien być znany stacji ochrony roślin. W miarę możności należy zabraniać upraw, któreby się miały przyczynić do rozszerzenia zarazy. Mianowicie na gruntach zarażonych należy unikać uprawy roślin, wymagających częstej obróbki ziemi a bardziej jeszcze uprawy roślin które zbiera się z gruntu z korzeniami. Używanie tych ostatnich roślin (zbieranych z korzeniami) do sadzenia powinno być zabronione.

Te same zasady należy, w miarę potrzeby i możności gospodarczej stosować do gruntów zagrożonych.

Przy wykonaniu kontroli użytkowania gruntów zarażonych i zagrożonych delegat stacji ochrony roślin powinien oceniać tożsamość i czystość odmianową ziemniaków, uprawianych na tych gruntach.

do § 12. Za grunty, podlegający tym przepisom należy uważać przedewszystkiem grunty użytkowane stale, jako ogrody warzywne służby folwarcznej oraz pracowników fabrycznych, jak również wszelkie grunty na terenie gmin wiejskich i miejskich na których ziemniaki są uprawiane bez należytego zmianowania częściej niż co trzy lata.

Pozatem w wypadkach, uzasadnionych szczególnemi warunkami miejscowemi, mogą być zaliczane tu również wszelkie inne grunty, położone w odległości mniejszej niż 30 metrów od zabudowań fabrycznych,

do § 16. Z chwilą stwierdzenia przez stację ochrony roślin raka ziemniaczanego, przedstawiciel stacji powinien przeprowadzić szczegółową lustrację wszystkich upraw ziemniaków i ich zapasów w danem gospodarstwie (ewentualnie i w sąsiednich).

Wyniki lustracji należy stwierdzić protokólarnie (schemat protokółu w załączeniu) z podpisami przedstawiciela stacji ochrony roślin, właściciela, użytkownika, względnie administratora gruntu i wójta, względnie sołtysa lub zastępcy jednego z nich.

Stacja ochrony roślin przesyła właściwemu staroście odpis protokółu oraz wskazania, dotyczące uznania ściśle określonych gruntów za zarażone i zagrożone, i ewentualne zastrzeżenia co do sposobu użytkowania tych gruntów.

Stacja ochrony roślin zawiadamiając starostę o stwierdzeniu raka ziemniaczanego, powinna zupełnie dokładnie wskazać (opisowo lub na odręcznym planie), które grunty należy uznać za zarażone, a które za zagrożone rakiem ziemniaczanym.

Odpis pratokółu stwierdzającego raka ziemniaczanego wraz ze wskazaniem granic obszaru ochronnego, jak również odpisy wszelkiej korespondencji w powyższej sprawie skierowanej do starostów: stacja ochrony roślin przesyła również właściwemu urzędowi Wojewódzkiemu.

Nadto w tych wypadkach, gdy stacja ochrony roślin stwierdzi pojawienie się raka ziemniaczanego w miejscowości odległej mniej niż 15 km.:

a) od granicy innego Województwa, należącego jednak do obszaru działania tejże stacji ochrony roślin—stacja prześle odpis protokółu, stwierdzającego raka ziemniaczanego sąsiedniemu, zainteresowanemu Urzędowi Wojewódzkiemu wraz ze wskazaniem granicy obszaru ochronnego na terytorjum tego województwa;

b) od granicy działania innej stacji ochrony roślin—stacja prześle odpis protokółu, stwierdzającego pojawienia się raka ziemniaczanego oraz wskaże granice obszaru ochronnego na terenie swej działalności.

Pozatem stacje ochrony roślin winny składać sprawozdanie z akcji zwalczania raka ziemniaczanego Ministerstwu Rolnictwa i Reform Rolnych, Państwowemu Instytutowi Naukowemu Gospodarstwa Wiejskiego w Bydgoszczy oraz właściwym Urzędom Wojewódzkim—w myśl pisma Ministerstwa Nr. 4086-R. z dn. 10.XII 1931 r

Naczelnik Wydziału (—) K. WOJNO.

Wzór protokółu.

Protokół

stwierdzający wystąpienie raka ziemniaczanego.

Miejscowość . . . . . Gmina . . . . . .

Powiat . . . . . . Województwo . . . . .

Nazwisko i imię właściciela gruntu . . . . .

Nazwisko i imię użytkownika gruntu . . . . .

Rak ziemn. wystąpił na obszarze . . . . . m 2., w . . . . miejscach . . . . . obszar gruntu uznany za zarażony rakiem ziemn. . . . oznaczenie pola na którem rak ziemniaczany wystąpił . . . . odmiana ziemniaków . . . .

stopień porażenia . . . rak ziemniaczany został stwierdzony w danym gospodarstwie po raz pierwszy w r. 193 . . rak ziemn. został stwierdzony na danym polu—po raz pierwszy—ponownie Ogólny obszar gospodarstwa . . ha, ogólny obszar pod ziemniakami . . ha.

Uwagi: . . . . .

Miejscowość . . . Dnia . . . 193 . . r.

(podpis przedstawiciela służby ochrony roślin sporządzającego protokół)

Działający w imieniu . . . . . ,

(nazwa zakładu ochrony roślin)

Podpis wójta gminy, sołtysa lub zastępcy.

(Podpis użytkownika gruntu.)

Wszystkim Panom Wójtom w powiecie podaję do wiadomości po myśli reskryptu Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie z dnia 19 sierpnia 1933 Nr. R.R. III.-8/26-933.

Do wszystkich Zarządów gminych w powiecie.

L: A/IV-4-10-1933. Mielec, dn. 9/IX 1933.

Powołując się na artykuł 118 ustęp 3 ustawy wodnej Dz. U. R. P. Nr. 62 z roku 1928 przypominam wszystkim mieszkańcom i posiadaczom gruntów nad Wisłą i Wisłoką oraz ich dopływami, że: nie wolno orać ziemi bliżej, aniżeli dwa metry po obu stronach wałów. Bliższe oranie, a często podorywanie skarp wału zmniejsza odporność wałów, co grozi przerwaniem wału i zalewem sąsiednich gmin w czasie wysokich stanów wód,

Również w myśl art. 113 ust. c cytowanej ustawy polecam wyciąć w terminie do 30 marca 1934 r. wszystkie dziko rosnące w terenie zalewowym drzewa i krzewy. W międzywalu może pozostać 1 szereg drzew w odległości 5 m. od stopy wału.

Zarządzenie niniejsze należy ogłosić w gminie w sposób dotychczas praktykowany.

K: P-7-61. Mielec, dn. 6/IX 1933.

Przy sprawdzaniu rachunków kosztów leczenia ubogich chorych zauważono i stwierdzono, że Urzędy gminne i Magistraty narażają fundusz krajowy na wielkie, nieuzasadnione wydatki w pokrywaniu kosztów leczenia gdyż:

a) wystawiają świadectwa stanu majątkowego dla leczonych i osób ustawowo obowiązanych do zapłaty kosztów—prawie, że notorycznie niezgodne z faktycznym ich stanem majątkowym.

b) sporządzając świadectwa stwierdzają tylko stan majątkowy odnośnego leczonego—natomiast pomijają lub nie określają szczegółowo i zgodnie z prawdą stanu majątkowego i rodzaju zatrudnienia żyjących rodziców, mężów, żon, dzieci, dziadków i wnuków leczonych.

c) z zasady prawie niestwierdzają i nie ujawniają rodzaju zatrudnienia leczonych—zwłaszcza w tych wypadkach—w których do zwrotu kosztów byłby obowiązany służbodawca lub pracodawca.

A gdy także leczeni i osoby im towarzyszące podają do protokołu przyjęcia fałszywe daty—jużto aby siebie—czy rodzinę uchronić od płacenia kosztów już też w obawie aby nie stracić miejsca—czy to u służbodawcy, czy też u pracodawcy—który zaniedbał i nie zgłosił ich do kasy chorych—w tych zatem warunkach szpitale, aby stwierdzić stan faktyczny zmuszone są prowadzić—różne dodatkowe mozolne korespondencje—które powodują znaczne wydatki na porta pocztowe.

Z uwagi na to, że szpitale znajdują się w nader krytycznem i opłakanem położeniu materjalnem z powodu stałego zmniejszenia się wpływów z kosztów leczenia od samopłacących jak również znacznego zredukowania kredytu w budżecie Tymcz. Wydziału Samorządowego na pokrywanie kosztów leczenia ubogich chorych, polecam do powyższego bezwzględnie się zastosować gdyż w razie ujawnienia fałszywych i nieścisłych zapodań w świadectwach tak pod względem stanu majątkowego—jak i rodzaju zatrudnienia jak niemniej przetrzymywania bez uzasadnienia w gminie, aktów szpitalnych—będę Panów Wójtów bezwzględnie pociągał do osobistej odpowiedzialności.—

Powyższe podaję do wiadomości i zastosowania się po myśli reskryptu Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie z dnia 31/VIII 1933 Nr. SF, II-3d-ogol. I.

Nr. I. Rżn. 47/3/33. Mielec, dn. 11/IX 1933.

W związku z wyjściem rozporządzenia Ministr. Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 22 lipca 1933 r. o przesyłkach listowych urzędowych oraz w postępowaniu cywilnem i karnem (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz 448) w sprawie używania znaczków pocztowych urzędowych wyjaśniam co następuje:

1) do opłaty zwykłych listów urzędowych i kartek należy nalepiać 1 znaczek fioletowy.

2) do opłaty poleconych listów i kartek 1 znaczek ciemno-oranżowy.

3) do opłaty zwykłych listów i kartek za zwrotem poświadczenia odbioru 2 znaczki fioletowe.

4) do opłaty poleconych listów i kartek za zwrotnem poświadczeniem odbioru 1 znaczek ciemno-oranżowy i 1 znaczek fioletowy.

Odnośnie do pkt. 1) oprócz naklejenia znaczka należy w miejscu gdzie przed wydaniem wyż. wymienionego rozporządzenia była umieszczona pieczątka „sprawa urzędowa wolna od opłaty"—napisać „zwykła", d pkt 2) „polecona", do pkt. 3) „zwykła za zwrotem poświadczenia odbioru" nadto należy do koperty przylepić lekko dowód doręczenia, tak aby można było go oderwać, do pkt. 4) „polecona za zwrotnem poświadczeniem odbioru".

Do nadania korespondencji w sposób powyżej podany uprawniony są w myśl § 2. cyt. na wstępie rozporządzenia, władze i urzędy państwowe, samorządu terytorjalnego i gospodarczego w poruczonym zakresie działania, sądy i prokuratury w sprawie administracji sądowej, oraz przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe".

W wypadkach gdy korespondencja wysyłana do osób prywatnych jest w interesie tych osób tj. jeżeli gmina odpisuje stronie na wniesioną prośbę i tp. nie należy w myśl § 7. na wstępie cyt. rozp, naklejać znaczka, lecz w miejscu, gdzie była umieszczona pieczęć „sprawa urzędowa wolna od opłaty"—napisać

się powinno „sprawa urzędowa—opłatę uiści adresat". Opłata będzie pobierana od adresata w pojedynczej wysokości normalnej opłaty taryfowej dla danego rodzaju przesyłek. W razie niedoręczalności, przesyłkę zwraca się nadawcy bezpłatnie.

Waga przesyłek listowych według § 14 pow. cyt. rozp. nie może przekraczać 500 gr. a wymiary 45 cm. w kierunku, rulony zaś 75 cm. na długości 10 cm. średnicy. Wymiary kartek pocztowych nie mogą przekraczać 15X10.5 cm.

Podając powyższe do wiadomości, polecam Zarządowi gminy i Magistratowi miasta Mielca—celem ułatwienia kontroli założyć ewidencję znaczków urzędowych, która będzie obejmować:

1) wpływy znaczków urzędowych,
 a) liczbę porządkową,
 b) datę otrzymania,
 c) liczba dziennika, pod którą zaciągnięto kontrakwit na wydane przez tut. Wydział powiatowy znaczki urzędowe,
 d) jakość znaczków (zwyczajne—polecon),
 e) ilość otrzymanych znaczków.

2) Rozchody znaczków urzędowych:
 a) liczba porządkowa,
 b) data wydania znaczków,
 c) jakość znaczków (zwyczajne—polecone),
 d) ilość wydanych znaczków.

Książka rozchodowa musi odpowiadać ściśle książce pocztowej to znaczy—suma znaczków wpisanych w danym dniu do książki rozchodowej powinna odpowiadać ilości listów wpisanych do książki pocztowej, nadanych na pocztę w tym samym dniu.

W końcu polecam umieszczać na przesyłkach listowych liczbę pisma, pieczęć firmową Zarządu gminy (Magistratu miasta Mielca)--

Pieczęci „Sprawa urzędowa wolna od opłaty pocztowej" nie należy już używać.

Znaczki pocztowe otrzyma Zarząd gminy (Magistrat miasta Mielc) w Wydziale powiatowym w Mielcu w biurze Nr. 4.

ODPIS.

Magistrat m. Łodzi Wydział Opieki Społ. Nr. bz. IV/21622/Row.-Z.-Łódź dn. 13/XII 1932.

Do Urzędu Wojewódzkiego Łódzkiego w miejscu.

Wydział Opieki Społecznej Magistratu m. Łodzi od dłuższego czasu z wynikiem negatywnym prowadzi dochodzenia w celu wyśledzenia miejsca pobytu Stefana Tomczaka vel Tomczyka, syna Feliksa i Wiktorji urodzonego dnia 7 lipca 1889 r. wdowca, wyz rzym. katol, z zawodu murarza, który po dłuższym pobycie w Łodzi (zamieszkiwał przy ul. Zamenhofa 27/29 wymeldował się z tut miasta dn. 1 października 1926 do m. Łasku, gdzie jednakże nie zamieszkiwał. Pod opieką Magistratu m. Łodzi w zakładzie opiekuńczym przebywa troje nieletnich dzieci S. Tomczaka vel Tomczyka.

W tym stanie rzeczy Wydział Opieki Społecz. Magistratu m. Łodzi prosi Urząd Wojewódzki o wciągnięcie Stefana Tomczaka vel Tomczyka na listę osób poszukiwanych i jednocześnie zwrócenie się w drodze okólnej do wszystkich województw z zarządzeniem poszukiwania go.—

O wynikach poszukiwań uprasza się Wydział Opieki Społecznej Magistratu m. Łodzi powiadomić z powołaniem się na datę i liczbę niniejszego pisma.

Przew. Wydz.: Tadeusz Wiesławski m. p.
Naczelnik Wydziału.

L: B.-II.-14/33. Mielec, dn. 18.9. 1933.

Wszystkim Panom Wójtom w powiecie udzielam po myśli zarządzenia Pana Wojewody w Krakowie z dnia 15/9 1933 L. OZO-II.14/3/933 do wiadomości celem poszukiwania za wymienionym w tamt. gminie a w razie pozytywnego wyniku należy bezpośrednio powiadomić Magistrat miasta Łodzi z powołaniem się na datę i liczbę pisma z dnia 13/12 1932 Nr. IV-21622/Row. Z.

P. 11-11/33. Mielec, dn. 30.8. 1933.

Polecam zbadać i donieść tut. Starostwu w terminie do dnia 1 listopada br. czy na terenie tamt. gminy przebywa Leon Łętowski, urodzony w Łętowej powiat Myślenice Woj. Krakowskie.

W razie wyśledzenia Urząd Wojewódzki w Krakowie prosi o wezwanie wymienionego do zwrotu pożyczki kwocie 20 zł. udzielonej mu przez Urząd Wojewódzki w dniu 2 maja 1932 r Nr. aktu PO. II-13/Ł. 1932 na koszta podróży do Torunia.

Przy wyniku pozytywnym zwróconą kwotę należy wpłacić do Kasy skarbowej na Dz. VIII. § 24 na dochód budżetowy Ministerstwa Opieki Społecznej z zaznaczeniem „zwrot pożyczki" udzielonej Leonowi Łętowskiemu na koszta podróży do Torunia pismem Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego z dnia 11 marca 1930 r. V.452/1.

Pokwitowanie Kasy skarb należy tu przesłać dla akt.

L: P-11-11-33 Mielec, dn 30.8 1933.

Polecam zbadać i donieść tut. Starostwu w terminie do dnia 1 listopada br. czy na terenie tamt. gminy przebywa Jan Gerwazy Tarulewicz zamieszkały w r. 1930 w Wilnie.—

W razie wyśledzenia Urząd Wojewódzki w Krakowie opierając się na piśmie okólnem Ministerstwa Opieki Społ. z dnia 12 listopada 1932 r. Nr. 33 prosi o wezwanie wymienionego do zwrotu tut. Urzędowi Wojewódzkiemu pożyczki w kwocie 50 zł. udzielonej mu w dniu 11 marca 1930 r. akt Nr. I. 452-I na koszta podróży do Wilna.

W razie pozytywnego wyniku należy zwróconą kwotę zł. 50. wpłacić do Kasy skarb. na Dz. VIII. § 24 na dochód budżetowy Min. Opieki Społ., z zaznaczeniem „zwrot pożyczki" udzielonej Janowi Gerwazemu Tarulewiczowi na koszta podróży do Wilna przez Urząd Wojewódzki Krakowski pismo z dnia 11 marca 1930 Or. V-452/1.

Pokwitowanie Kasy Skarbowej należy przesłać tu dla akt

Przewodniczący Tymcz. Wydziału powiat.
Starosta powiatowy: (-) Z. Schlichting.

Nakładem Starostwa i T. Wydziału pow. w Mielcu. Odpowiedzialny redaktor: Teofil Gumiński, sekr. Rady pow.
Z drukarni M. Fiałkowskiego w Mielcu.